

Rozsudek je na omylu, snaží-li se ze skutečnosti, že šlo o zákrok v obecním domě, odvoditi ochranu podle § 68 tr. z. pro zakročivšího policistu téže obce. Vlastnický poměr obce, jejímž policistou napadený je, k domu, v němž došlo k zákroku, nemůže ke zmíněné ochraně poskytnouti podklad proto, že správa obecního jmění spadající podle § 28, čís. 1 obec. zřiz. pro Čechy do samostatné působnosti obce, není povahy vrchnostenské a k výkonu v tomto oboru provedenému nutno přihlížeti jen jako k výkonu vlastnice majetku soukromoprávní povahy.

Ochranu podle § 68 tr. z. pro zakročivší obecní orgán nebylo by lze odvoditi ani s hlediska výkonu místní policie, poněvadž zjištěný zákrok spadá povahou svou do oboru veřejné bezpečnosti, jejíž obstarávání se zřetelem na vyhlášku ministra vnitra z 20. prosince 1924, čís. 284 Sb. z. a n., kterou bylo na základě zákona z 16. března 1920, čís. 165 Sb. z. a n. zřízeno v místě policejní komisařství s působností uvedenou v § 3 vyhlášky, do níž spadá zvláště zachování veřejné bezpečnosti, veřejného pokoje a řádu a péče o bezpečnost osob a majetku, a již k výkonu exekutivy byla zřízena státní stráž bezpečnosti, přeneseno bylo na státní bezpečnostní stráž, z čehož plyne, že zákrok M., posuzován jako zákrok v oboru místní policie, trpí nedostatkem formálního oprávnění k výkonu.

Čís. 5838.

I kolíky, zasazené geometrem při rozměření hranice k jejímu vyznačení, jsou »mezníky« ve smyslu § 199 e) tr. zák.

Odstranil-li pachatel geometrem zasazený mezník a zasadil nový kámen, aby správná hranice byla učiněna neznatelnou, resp. aby byl vzbuzen klamný dojem, že hranice geometrem zjištěná běží tudy, kam pachatel zasadil nový kámen, jde o jednotný čin, vedený tímž úmyslem a spáchaný za tímž účelem.

(Rozh. ze dne 6. března 1937, Zm I 69/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmáteční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle § 197, 199 e) tr. z.

Z d ů v o d ů:

S hlediska zmatku podle § 281, čís. 5 tr. ř. vytýká zmáteční stížnost napadenému rozsudku spisový rozpor, pokud rozsudek uvádí, že obžalovaný doznal, že zasadil mezník, ačkoliv obžalovaný udal, že zasadil kámen, resp. orientační kámen. Výtka se však týká okolnosti nerozhodné, protože mezníkem ve smyslu § 199 e) tr. z. dlužno rozuměti značky všeho druhu, sloužící k tomu, aby vyznačovaly hranice dvou pozemků (viz rozh. č. 4201 víd. sb.). Nehledě k tomu týká se výtka pouze části trestné činnosti obžalovaného, zasazení nového mezníku, resp. kamene, a netýká se odstranění mezníku a kolíků, kterážto čin-

nost sama o sobě naplňuje skutkovou podstatu zločinu podle §§ 197, 199 e) tr. z.

Dále sem spadá zmateční stížností nesprávně pod označením § 281, čís. 9 a) tr. ř. uvedená výtká úplného nedostatku důvodů pro skutkový závěr, že obžalovaný odstranil mezník v bodu e) skizzy a kolíky v bodech b), c) skizzy, která výtká však rovněž neobstojí. Nalézací soud opírá svůj skutkový závěr o tom, že to byl obžalovaný, který mezník a kolíky odstranil, o zjištění, že obžalovaný mění hranice ve svůj prospěch a dále o úvahu, že nikdo jiný neměl zájem na odstranění, resp. přesazení mezníku a kolíků. V tomto zjištění a v této úvaze má napadený skutkový závěr dostatečné a logické odůvodnění. Dlužno uvážit, že podle výpovědi svědků R. a S., jichž se rozsudek v tomto směru dovolává, obžalovaný požádal obec, aby směl zlepšiti svůj vjezd na obecní pozemky, a když mu to bylo povoleno, rozšířil svůj vjezd ze 2 na 4 m a zakryl mezník vyznačující hranici obecního pozemku kamennou zdí. Svědek R. dále potvrdil, že obžalovaný svémocně změnil tok obecního potoka. Zejména však padá v úvahu, že obžalovaný podle výpovědi tohoto svědka také s ním měl spor o hranici, dal si ji dvakráte vyměřiti, při čemž při druhém měření byly geometrem zasazeny mezníky, že však potom si dal obžalovaný tuto hranici opětně rozměřiti v nepřítomnosti svědkově a že potom svědek zjistil, že jeden z mezníků, které geometr zasadil, byl přemístěn asi 2 nebo 3 m do jeho pozemku a ostatní chyběly. Nelze také přehlédnouti, že obžalovaný sám dozal, že kámen v souzeném případě zasadil o své újmě, bez vědomí F. a dále, že se obžalovaný, jak svědek F. potvrdil, dlouho vyhýbal výzvě, aby spolu zasadili mezníky místo prozatímních kolíků, a když se svědek konečně ptal K., kdy by byl obžalovaný k tomu ochoten, říkal mu K., že to obžalovaný už udělal. Poněvadž vytržením mezníku a kolíků a zasazením nového mezníku, resp. kamene, 4.20 m od hranice do pozemku F., byla odstraněna správná hranice a vyznačena hranice nová, oddělující kus pozemku F. obžalovanému, nutno přisvědčiti závěru nalézacího soudu, že to mohl býti jedině obžalovaný, který měl zájem na takovéto svémocné úpravě hranice.

S hlediska zmatku podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. namítá zmateční stížností nedostatek objektivní i subjektivní skutkové podstaty zločinu podle §§ 197, 199 e) tr. z.

Po objektivní stránce stačí ke skutkové podstatě zločinu podle §§ 197, 199 e) tr. z., jímž byl obžalovaný uznán vinným, že obžalovaný odstranil mezník v bodě e) skizzy a kolíky v bodech b), c) skizzy, při čemž nutno zdůrazniti, že i kolíky, zasazené geometrem při rozměření hranice k jejímu vyznačení, nutno pokládati za mezníky ve smyslu §§ 197, 199 e) tr. z. (viz Altmann I, 582, Finger II, 595, 596). Poněvadž soud neshledal přitěžujícím vícenásobné spáchání trestné činnosti, není třeba se zabývatí otázkou, zda i zasazení nového mezníku, resp. kamene vyměřujícího hranici, spadá pod ustanovení § 199 e) tr. z., obzvláště když zasazení tohoto kamene směřovalo spolu s odstraněním mezníku a kolíků k tomu, aby správná a obžalovaným uznaná hranice byla učiněna neznatelnou, resp. vzbuzen klamný dojem, že hranice geo-

metrem zjištěná běží tam, kam obžalovaný zasadil nový kámen, a tvoří proto spolu s ním jednotný čin, vedený týmž úmyslem a spáchaný za týmž účelem (viz rozhodnutí č. 2894 vid. sb.).

Po subjektivní stránce popírá zmateční stížnost prostě úmysl obžalovaného někoho poškoditi. Tento úmysl směřuje při zločinu podle § 197, 199 e) tr. z. k tomu, aby byl odstraněn průkaz hranice (rozhodnutí čis. 2616, 4111 Sb. n. s.). Nálezací soud právem došel k závěru, že obžalovaný jednal v úmyslu, aby uvedl F-a v omyl o hranici mezi jejich pozemky, a to v jeho neprospěch, a správnost tohoto závěru se zmateční stížnost ani nepokouší vyvrátiti. Poněvadž pak jednání obžalovaného bylo také způsobilé k dosažení tohoto účelu, je splněna skutková podstata zločinu podle §§ 197, 199 e) tr. z. ve všech svých složkách a nálezací soud právem uznal obžalovaného vinným tímto zločinem.

Čís. 5839.

Vecný a miestny rozsah ochrany lesných úradníkov a hájníkov podľa zák. čl. XL:1914.

Súkromný majiteľ lesa nemôže sám svojím rozhodnutím rozšíriť obor pôsobnosti lesného hájníka, pokiaľ tento obor nebol hájníkovi určený pri jeho vzatí do prísahy, alebo pri dodatočnom oznámení o zmene sverenej plochy, s účinkom, že sa jeho prísaha vzťahuje i na pôsobnosť takto rozšírenú.

(Rozh. zo dňa 6. marca 1937, Zm IV 59/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin násilia proti orgánu vrchnosti v dôsledku zmätočnej sťažnosti obžalovaných z úradnej povinnosti podľa § 35, odst. 1 por. nov. zrušil rozsudky oboch nižších súdov dotyčne všetkých obžalovaných vo výroku o zločine násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2, § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914 a vo výroku o trestoch a uložil krajskému súdu, aby v medziach zrušenia vo veci znovu jednal a rozhodol.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci z úradnej povinnosti spoznal najvyšší súd, že nižšie súdy nezistily skutočnosti, od zistenia ktorých závisí možnosť použitia trestného zákona.

Nižšie súdy uznaly všetkých obžalovaných vinnými zločinom podľa § 70 tr. z. § 4, odst. 2, § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914, teda že obžalovaní ako spolupachatelia mimo prípad shluknutia so zbraňou prekážali orgánu vrchnosti v takom výkone jeho povolania, ktorý bol po práve.

Ochrany podľa citovaného zákonného ustanovenia požívajú lesní úradníci a hájníci iba vtedy, keď sú sprisahaní a ide u nich o výkon povolania, náležiaci do takého oboru ich pôsobnosti, pre ktorý práve boli administratívnym úradom vzatí do prísahy. Vykonáva-li však sprisahaný lesný úradník alebo hájník tiež inú službu, ako pre ktorú bol vzatý